

Boros Imre: Szűkkeblűség és ostobaság

2012 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Mérték

Még nincs

Célegyenesbe fordult az EU 2014–20 közötti költségvetés készítésének vitája, az viszont most sem látható, hogy mikor sikerül elérni magát a célt. Az elnök Van Rompuy által készített tervezet logikája hasonlatos az európai gazdag országok politikusainak a peremországokkal kapcsolatos egyéb véleményeihez.

Amikor például a görög pénzügyi válság következtében az aggodalmak a tetőre hágtek, azt kellett nyilatkozni a politikai korrektség törvényei szerint, hogy a Nyugat megsegíti pénzügyileg a görögöket, akik az elmúlt években messze meghaladva anyagi lehetőségeiket élték életüket, ezért adósdottak el, nyakig.

Az igazság ezzel szemben az, hogy a hitelek terhét emelte meg rapid és spekulatív módon a „minden kérdésre jó választ adó piac”, de a terheket már nem tudta a görög állam az adókból előteremteni, fennállt tehát a görög csúszd veszélye. A pénzügyi segély pedig a hitelezőket szolgálta és nem segített a görögöknek, mert a bejövő pénzekből az állam csak a tartozásait törlesztette, s nem a béreket és a nyugdíjakat. Sőt, azokat inkább csökkentette. Annyi történt csupán, hogy a görög kormány a hitelek fejében hosszasan elhúzhatja a társadalom megnyomorítását, évekig játszhat a megszorításokra, hogy a végső számlát mégis a görög adófizetőknek kelljen majd állni, de természetesen nem a hitelezőknek segédkezet nyújtó görög komprádoroknak. Kiderült, hogy a csalásokkal, mutyikkal szerzett pénzeikből készült, és a görög hatóság kezeire jutott nyilvántartások szigorú magántitkot képeznek. A nyilvánosságot tájékoztató újságíró az elsőfokú bírósági ítélet rögvest börtönbe is dugta volna. Talán mégsem jut rács mögé, de a komprádorok mégis máig nyugodtan alhatnak.

Az EU-költségvetés ügyében hasonlóan hamis beszéd folyik. E téren az a politikailag korrekt tétel, hogy válság esetén mindenhol meg kell fogni a kiadásokat, és ez alól az EU költségvetése sem lehet kivétel. Szóval, akik ezt mondják, azok arra gondolnak, hogy az EU költségvetésébe befizetett pénzek kizárólag kiadásként értelmezhetők, semmi hasznuk sincs, akkor pedig minek a bankókat, sőt, az egyre több bankót kidobni az ablakon. Érdeemes egy pillantást vetni a mi mennyi kérdésére is. Tudjuk, hogy minden tagország egyszerre befizet és a befizetések haszonélvezője. Csak a nettó pozíció számít, vagyis az, hogy ki mennyit kap, pontosabban mennyit vesz ki a kasszából. Erről szól az aggodalom. A nettó befizetői csoportban a befizetések az adott országok GDP-jének 0,2-0,3 százaléka között ingadoznak. Már az előző, vagyis a 2007-2013-as tervezetben is dúlt a szűkebbi ség, mert Tony Blair javaslatára a bruttó befizetések a GDP lehetséges 1,25 százaléka helyett egy százalék alatt maradtak. A messze fél százalék alatt maradó nettó pozíció statisztikai tévedésként is felfogható, hiszen a válságmentes években gyakori a tervezettől való ekkora eltérés, még a leggondosabb költségvetési tervezés mellett is. Ennyit a szűkebbi ségről.

Tudjuk viszont, hogy az EU-tagság együtt járt a piacok megnyitásával, minden fronton. Ebből az új piacokra beható befektetőknek komoly haszna származik. Ha hazánk példáját vesszük, a megtermelt GDP és az abból nálunk maradó nemzeti jövedelem különbözete a hivatalos statisztikák alapján is 10-12 százalék (ez évente 10-12

milliárd euró, ami 2007–2013 között legalább 75-80 milliárd euróra rúg). Természetesen ebben nincsenek benne az adózás el?i mesterségesen rontott „terms of trade”-del és a felspekulált hitelkockázati kamatfelárral kivitt összegek, amik még egyszer ennyi pénzt tehetnek ki. Ezek az összegek a minket nettó segívez? államok bankjaiba és cég központjaikba áramlanak. Szemben áll tehát mintegy 30 milliárd EU lehívási jogosultság (már ha le is tudjuk hívni mind, ami er?sen kérdéses) a mintegy 150 milliárdnyi, t?lünk kitermelt pénzzel, amit persze kivittek az országból. A helyzet a 2004–2007-ben csatlakozóknál hasonlatos, noha nem ennyire drámai. Kevés bölcsességre, s még kevesebb bátorságra vall, hogy ezek a tények eddig nem kerültek az asztalra, illetve a nyilvánosság elé, mint ahogy az a sunyi húzás sem, ami az EU-s pénzek éves igénybevételét a GDP 2,5 százalékára korlátozta. Hazánk sokat veszíthet ezen, mert a várt 20-30 százalékos növekedés helyett Magyarország 2004 óta gyakorlatilag egy helyben topog. Alacsony az alap, amire a 2,5 százalékot vetíteni lehet. Reménykedjünk, hogy a „kohézió barátai” mégis feltárják ezeket a tényeket, és nem engedik magukra kenni a „történelmi gyávaság és ostobaság” vádját.

A gazdagok viszont bután viselkednek, és már tapasztalhatják is szökéklésük következményeit, leginkább a magyar, de növekv? mértékben más országok esetében is, akik a megtermelt jövedelem nagyobb részét otthon tartják végre, megadóztatva a külföldi cégeket. Nincs ugyanis más lehet?ségük, hogy az országaik gazdasági életét egyenesbe hozzák. Mindez természetesen nem több integrációhoz, hanem fokozatos és kényszer? dezintegrációhoz vezet. Mintha sutba került volna az elv, ami a felzárkózást (kohéziót) éppen a nyugatiakat is magába foglaló EU egyik f? értékeként definiálta. Az unió vezet?i lényegében a szervezet jöv?je alatt f?részelik a fát. Talán nem elég éles látók ahhoz, hogy mindezt ne tudnák? Aligha. Legtöbbjük kiváló egyetemeken diplomázott, ahol az indexbe nem úgy írták be a jegyeket, mint nálunk a hajdani KISZ-vezéreknek... Akkor tehát nem lehetnének sem ostobák, sem önsorsrontók. Mégis azok, mert nem a maguk urai, de azokra sem hallgatnak, akik ?ket megválasztották. Csak kizárólag azokra, akik ?ket kiválasztották! Nekik pedig minden cent számít, s mindenáron meg is akarják szerezni. Az uniós költségvetésb?l megspórolni szánt évi 15-30 milliárd euró ugyanis kell majd a megnövekedett nyugati államadósságok megemelt kamatterheinek biztonságos fizetéséhez. Az unió pedig topogjon még hosszú évekig a kilátástalan depresszióban.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangskönyv CD melléklettel

Ajánló

